Öregek napközije nyílt Szomódon

Meghatóan kedves ünnepség színhelye volt szeptember 7-én Szomód község: közös összefogással öregek napközi otthona nyílt a községben. A társadalmi szervek vezetőin kívül sok vendég is érkezett az avató ünnepségre. *Herczog Jánosnak*, a községi tanács elnökének bevezető szavai után *Szalai János*, a megyei tanács járási hivatalának elnöke adta át rendeltetésének az intézményt.

A szomódi öregek napközije közös összefogás eredménye. Az épületet, a pártklub egyik szárnyát, a községi tanács alakíttatta át a napközi céljaira — a fenntartási költségeket pedig a megyei tanács egészségügyi osztálya biztosítja. A napközi berendezési tárgyait, felszerelését is helyi, valamint megyei, járási erőforrásokból teremtették elő. Az avató ünnepségen a helyi általános iskola és az óvoda kis növendékei adtak műsort az úttörők pedig virággal köszöntötték a napközi meghatott gondozottait. A megnyitó után a községi tanács ünnepi ebéden látta vendégül az idős embereket.

A szomódi öregek napközijében harminc idős ember számára biztosítanak szép otthont, megfelelő napi elfoglaltságot és étkezési lehetőséget.

Üzem- és munkaszervezés a bokodi Új Élet Tsz-ben

Az MSZMP Központi Bizottságának 1971. december 1-i ülése feladatként jelölte meg a vállalaton belüli üzem- és munkaszervezés színvonalának növelését, a hatékonyabb munkaerő-gazdálkodásban, az állóalapok jobb kihasználásában, az önköltség csökkentésében, az ügyviteli rendszer fejlesztésében rejlő tartalékok feltárását.

E határozat végrehajtásának tapasztalatairól a napokban számoltatta be a tatai járási párt-végrehajtóbizottság a bokodi Új Élet Termelőszövetkezet elnökét és párttitkárát.

A tizenkét évvel ezelőtt alakult bokodi termelőszövetkezet nehéz körülmények között látott hozzá a közös gazdálkodáshoz. Nagyüzemi állattartáshoz szükséges épületei nem voltak, ezeket az állami kedvezmények igénybevételével, fokozatosan és zömében hitelből építették meg. Ennek következtében 1964-ben több volt a hiteltartozásuk, mint amennyi az összes tiszta vagyonuk. A tsz megerősödése, gazdálkodásának fejlődése 1965-ben kezdődött, és 1970-re már számottevő eredményeket értek el. Egyszerűsítették a növénytermesztés szerkezetét, feljavították a réteket, legelőket. A 7 millió forint költségű meliorációs program tekintélyes hányadát megvalósították, 300 férőhelyes szakosított tehenészeti telepet építettek és jelentős mértékben növelték a tagok személyi jövedelmét.

Az utóbbi másfél évben ismét gyarapodtak. Felépítettek egy korszerű gépműhelyt, növelték az állatállományt, s a hozamokat is. Ma már 2000 hízósertés kibocsátására alkalmas telepük van, s korszerű tehenészetükben az 1 tehénre jutó tejtermelés tavaly 3300 liter volt.

Gyors ütemű fejlődésüket híven tükrözi, hogy tiszta vagyonuk, amely 1964-ben, 7,1 millió volt, ma 35,6 millióra rúg, s hogy mind több jut a személyes jövedelemre is. Tavaly már 114 forint volt a tízórás munkanapra jutó átlagkereset.

Az MSZMP KB december 1-i határozata után a termelőszövetkezet párttaggyűlése és gazdasági vezetői is mérlegre tették: milyen módon lehetne közösségükben az üzemszervezés és a munkaszervezés színvonalán javítani, s előbbé tenni a szocialista munkaversenyt?

A munka termelékenységének növelésére több intézkedést is tettek. Így jelentősen fokozták a gépesítést, megszilárdították a munkafegyelmet. A munkaszervezési problémákon — többek között — munkakör-összevonással segítettek. Az élőmunka jobb kihasználása érdekében valamennyi ágazatnál bevezették a teljesítménybérezést.

A párthatározat érvényesülésére törekedett a tsz pártszervezete azzal a javaslatával is, hogy 1972. II. félévétől rendszeresen és ágazatonként legyen termelőszövetkezetükben termelési tanácskozás. Ezzel a módszerrel sokkal részletesebben lehet megbeszélni a tsz tagjaival, alkalmazottaival azokat a gondokat, amelyek ma még az eredmények útjában állnak. Több idő jut a termelést segítő javaslatok megtételére, közvetlenebb az észrevételek, lehetőségek megvitatása.

A járási párt-végrehajtóbizottság nagyra értékelte a termelőszövetkezet tagságának, pártszervezetének, vezetőségének erőfeszítéseit, melyet gazdaságuk megerősödése érdekében tettek. Különösen figyelemre méltónak találta azokat a terveket, amelyeket a tsz vezetősége az elkövetkezendő időkben kíván végrehajtani az üzem- és munkaszervezés területén, a hatékonyabb termelés érdekében. Tíz pontban összegezték a legfontosabb elképzeléseket, így a készpénz-fizetésre való áttérést, a szabad szombat bevezetését, a szálastakarmány-betakarítás, -szárítás teljes gépesítését, az öntözés kiszélesítését, a szarvasmarha-tenyésztés fejlesztését, stb.

A hozzászólásokban elhangzott: dícséretes, hogy a tsz vezetősége bátran alkalmaz fiatal szakembereket középszintű beosztásban. Joggal remélhető, hogy az élvezett bizalom, s a fiatalok tettvágya tovább gyarapítja a kollektíva egészének eredményeit.

Molnár József, a járási pártbizottság első titkára arra hívta fel a tsz párttitkárának, elnökének figyelmét: úgy foglalkozzanak a fiatalokkal, nehogy azok elbizakodottá váljanak, nehogy a siker a fejükbe szálljon. Tanulják meg tisztelni, becsülni azokat, a tsz-tagokat, akik a mai, tekintélyes vagyonú gazdaság alapjait megteremtették.

A termelőszövetkezet holnapjával, s távolabbi jövőjével is többet foglalkozzon a tsz vezetősége — különösen, amikor a távlati terveket, fejlesztéseket mérlegeli. Alaposan fontolják meg, hogy a bábolnai CPS-programba való bekapcsolódás milyen előnyökkel járhatna, s gondoljanak olyan termelési, beruházási kooperációkra, amelyeket a közeli, szomszédos termelőszövetkezetekkel köthetnek a termelési költségek csökkentése céljából. Számtalan lehetőség kínálkozik még a termelés korszerűsítésére, a szövetkezeti parasztság életkörülményeinek javítására, az idős tsztagok fokozott segítésére. Keressék ezeket a lehetőségeket a jövőben is fokozott igyekezettel, felelősséggel.

Sz. A.

Meleg vízű strandot terveznek Dömösön

Öt jelentős intézmény, szervezet képviselői találkoztak a hét derekán Dömösön, és bejárták a község délkeleti részét, a Táncsics Mihály út és a tervezett 11-es országút közötti szép területet, ahol Dömös község leendő meleg vízű strandja kap majd helyet.

Az ezerkétszázharminc lelkes községben a nyári idényben — az átutazó túristákat is számolva — mintegy 2—3000 üdülő is otthonra lel. Hogy jelenleg is milyen népszerű Dömös, azt jelzi, üdülőháza van itt számos ismert művésznek, így többek között Major Tamásnak, Martsa István szobrásznak, Novák Lajos festőművésznek, Pernye András zeneesztétának, Tolnai Klárinak, Vertel József grafikusnak.

— A meleg vízű strand tervét azért kezdeményeztük — mondotta el Sáros András tanácselnök, — mivel az esztergomi strand még a város igényeit is nehezen elégíti ki, viszont a Duna-kanyarban hasonló létesítmény közel-távol nincs.

Tervezését az Országos Vízügyi Hivatal finanszírozza, és azt a Vízügyi Tervező Intézet októberre — remélhetőleg — már el is készíti. A létesítménynek nemcsak a helybeliek látják hasznát, mert a strand részére fúrt kutak vize bekapcsolódik majd Dobogókő vízellátásába, tehát a regionális vízellátást is szolgálja. (Ha 25 Celsius foknál melegebb vízre bukkannak a fúrásnál, akkor esetleg télen-nyáron is üzemeltethető fürdőt építenének. Mivel Szentendrén és Leányfalun is találtak meleg vizet, ezért bíznak abban, hogy a dömösi kísérlet is eredményes lesz.) Ha a medencék vize melegítésre szorulna, ez is vizsonylag csekély energiamennyiséggel megoldható. Két vízszinttartásos medencét terveznek, ötszáz fürdőző befogadására.

Dömös község — a Dunakanyar egészével együtt — kiemelt ifjúsági üdülőövezet, egyben Budapest egyik „tüdője" is, amelyik mind Nagymarosról, mind Visegrádról, mind pedig Esztergomból, hajón és buszon könnyen megközelíthető.

A strand építésének javaslatát és a hely kijelölését a községi vezetőségen kívül Erős Gyula, a megyei tanács, dorogi járási hivatalának műszaki megbízottja, Könczöl József, a megyei Közúti Igazgatóság képviselője, Simon Klára, a Vízügyi Tervező Intézet mérnöke, Varga Géza, az ÉDÁSZ esztergomi üzemvezetőségének műszaki szakembere és Binnyei István a Dunakanyar Intéző Bizottság és Dömösi Fejlesztési Bizottság intézője hagyta jóvá.

Az OHV és a Dunakanyar Intéző Bizottság a dömösi terveket anyagiakkal is messzemenően támogatja.

BESZÉL A VÍZ

Aki nem szereti a vizet, az ne menjen el révésznek — mondja Nyári Sándor a szobi révnél. — Szép ez a mesterség, de nehéz. Pilismaróton élek, a Duna mellett nőttem fel, így nem csoda, hogy beleszerettem a révészkedésbe.

A Duna vize nyugodt, tükrös. A szél nem mozdul, kellemes a meleg. Járművek és utasok hada gyülekezik megyénk egyetlen Duna-révjénél, Szobon. A révészek két megye határán át ingáznak, amely a víz gerincén halad keresztül. Hatalmas, teknőszerű kompjuknak a Pest megyei Kishajózási és Javító Vállalat a gazdája. A komp oldalán bekeretezett felirat, a szerkezet adatai. Teherbírása 45 tonna, 298 ember vagy 65 ló, szarvasmarha szállítására alkalmas. Személy vagy tehergépkocsi négy-öt fér el rajta.

— Mikor vittek át lovat utoljára?

— Ha fogattal gondolja — válaszol Nyári Sándor — akkor ma is, ha ménesre, arra nem emlékszem. A harmincas években sok lovat és tehenet szállítottak ezen a réven is. Ma már csak lovastúrák járnak erre, a Börzsönybe mennek. Helyettük annál több a személygépkocsi, százötvenkétszáz is egy nap. Régi révészember vagyok, de soha nem gondoltam, hogy egyszerre ennyi gépet szállítunk.

Révésztársa, Nyári Péter — nem rokona Nyári Sándornak — ugyancsak napszítta arcú ember. Mindketten évek óta szolgálnak együtt a szobi réven. Nyári Péter nyolc éve nyugdíjas, két éve itt, azelőtt a nagymarosi révnél dolgozott.

Amikor nagy a hőség, itt a vizen mindig hűvös a levegő. — Jobban hűt, mint a ventillátor — mondja Nyári Péter. — De télen aztán szív is.

— Ha beáll a jég, tudnak dolgozni?

— Nehezen, de kell! — nevet a révész. — Hatvan százalékos jégben is megyünk, a két partot össze kell kötni. Nagy hidegben befagy ugyan a Duna, az élet azért nem állhat meg. A szolgálat az szolgálat a zajló Dunában is. Másnaponként vagyunk szabadnaposok.

Míg beszélgetünk, menetjegyeket kezel. Vaskos, izmos ujjai nehezen idomulnak a papírhoz. Kikötéskor mindig erős, durva köteleket markolnak, s ez a szorítás állandóan észrevétlenül a kezükben él.

— Mehetünk! — kiált Nyári Péter a kishajó kormányosának.

Kilencven lóerős motorral a *Somoskő* vontatja a kompot. Motorja felzúg, a hajó fara vihart kavar a Duna vizében. Komótosan indul az éltes vízijármű. A délceg kishajó szinte kézen fogva húzza maga után az öreg kompot. A kormánynál 24 éves fiatalember, Bauer András. Foglalkozásával folytatja a családi hagyományt, a nagyapja, az édesapja is révészkedett. Így hát nem csoda, hogy ezt az ősi, de kihalófélben levő mesterséget választotta ő is.

— Révésznek születni kell — mondja. — A víz beszél, megmondja, hol milyen mély, merre vannak a gázlók. A meder állandóan alakul. Alacsony vízállásnál veszélyes lehet, ha az ember nem ismeri úgy a folyót, mint a tenyerét. Itt hétszáz—nyolcszáz méter széles a Duna. Embereket, értékeket szállítunk, és ezért felelősek vagyunk. Húszhuszonöt járatunk van egy nap, különjárat is akad. Az csak természetes, hogy a mentőt soron kívül átvisszük.

A *Somoskő* motorja lehalkul. A kishajó csendben odacsurog a kikötőhelyre, a révészek biztos kézzel kötik a vascölöpökhöz. Néhány perc és kiürül a komp. A járművek és az utasok elszélednek Esztergom és Pilismarót irányába.

— botlik —

A tárgyalóteremből

Emberölési kísérletért hatévi szigorított börtön

Súlyos, élet elleni bűntett vádjával került az Esztergomi megyei Bíróság büntetőtanácsa elé Vízkeleti István, 31 éves tatabányai lakos, segédmunkás.

Vízkeleti, első feleségétől elválva, másodszor is házasságot kötött 1971 decemberében. Második felesége elvált asszony volt, aki első házasságából származó kislányát is nevelte — és a gyerek után 400 forint tartásdíjat kapott, volt férjétől.

A házasság azonban — a vádlott hibájából — hamarosan megromlott. Vízkeleti ugyanis gyakran italozott, és a feleség részére érkezett gyermektartási díj nagy részét is erre költötte el. Emiatt naponként voltak a veszekedések — a vádlott feleségét gyakran megverte, megöléssel fenyegette.

A dolgok odáig fajultak, hogy 1972 júniusában közös megegyezéssel megosztották vagyontárgyaikat, s a vádlott a lakás elhagyására készült. Az elköltözés kijelölt időpontja előtti napon sokat ivott, és közben véglegesen megérlelődött szándéka, hogy megfojtja a feleségét.

Megvárta, míg este az asszony hazaérkezett a munkából, közömbös dolgokról beszélgettek, de a vádlott már készült tettére. Először egy erős dróthuzalt választott ki, s várta, hogy az asszony elaludjon. Később a konyhába ment, egy kalapácsot vett kézbe, hogy majd ezzel hajtja végre tettét. Az alvó asszonyt fejbe sújtotta a nehéz szerszámmal, aki felriadt álmából, sikoltozni, majd védekezni kezdett. A szomszédok is felriadtak, a vádlott megzavarodott, és kimenekült a lakásból — később önként jelentkezett a rendőrségen.

Az Esztergomi megyei Bíróság előre kitervelt módon elkövetett emberölés bűntettének kísérletében mondotta ki Vízkeleti Istvánt bűnösnek, s ezért hatévi — szigorított börtönben letöltendő — szabadságvesztésre ítélte.

Az ügyész megnyugodott az ítéletben, a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

Áramfejlesztők, gyógyszerek Vietnamnak

Baráti találkozó az Országos Béketanácsnál

Pénteken baráti találkozóra hívta meg az Országos Béketanács azokat a különféle hivatású és foglalkozású magyarokat, akik az elmúlt években jártak Vietnamban.

Bencsik István, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára köszöntötte a találkozó résztvevőit, s a vietnami vendégeknek elmondta, hogy Magyarországon is széleskörű szolidaritási akciók bontakoztak ki a vietnami nép megsegítésére, támogatására, annak a népnek, amelynek oldalán áll az emberiség többsége. A legönzetlenebb és leghatékonyabb támogatói az indokínai népek igazságos küzdelmének a Szovjetunió és a szocialista országok. A napról napra felröppenő és érkező hírek azt tanúsítják, hogy a szégyenteljes vietnami háborúval az amerikai társadalom haladó erői, becsületes emberei is szembehelyezkednek, elítélve az USA kormányának vietnami politikáját. Szólt arról is Bencsik István, hogy a Magyarországon szeptember 2-án kezdődött — és most befejeződő — indokínai szolidaritási héten is kifejezésre jutott a magyar nép mélységes rokonszenve, együttérzése és támogatása.

Eltűnnek-e az esztergomi parlagföldek?

Végéhez közeledik a néhány éve született földjogi törvény következményeként indult országos munka, amely rendezni kívánta a hazai földjogi és tulajdonjogi kérdéseket, a zártkertek, belterületek sok gondot okozó rendjét.

A megyei földhivatal berkeiben is így van ez, jóllehet december 15-ig még néhány községben rendezni kell a zártkertekkel kapcsolatos tennivalókat. Jelenleg a megye egyik legnagyobb és legtöbb munkát adó földterületén, Esztergom város zártkertjeinek rendezésén dolgoznak a szakemberek. Nehéz és bonyolult feladat, mert a korábbi időkben virúló gyümölcs- és szőlőskertek az idők folyamán megszűntek, tulajdonosaik otthagyták földjeiket, s a parlagterületek évről évre szaporodtak. A felmérés szerint 500—600 holdra tehetők a kisparcellákból álló elhagyott területek. Az összeírások alkalmával a szakemberek arra törekednek, hogy minden talpalatnyi föld tulajdonosát, vagy használóját felderítsék és jogilag tisztázzák a földek sorsát. Ezért újabb zártkert területeket jelöltek ki a város különböző pontjain, s ezekhez csatolták a legközelebb eső parlagterületeket. Ezzel mintegy újra művelésbe adják ezeket a földeket is, hogy tulajdonosuk vagy használójuk ismét kedvet kapjon művelésükhöz. A parlagok egy másik részét a város víkendtelekként kívánja hasznosítani, s így ezek is hasznára lesznek a jövőben a közösségnek.

Papíron tehát minden a legjobb úton halad és a nagy munka végeztével bizonyára el is tűnnek — papíron — az eddig sok gondot és semmi hasznot nem hozó parlagföldek. Ám a valóság ennél bonyolultabb, amint azt éppen a földhivatal szakemberei hangoztatták.

A parlagok ugyanis egykor virágzó kertekként övezték a várost. De elpusztultak az utak, az ültetvények, és senki nem törődött újjászületésükkel. Így azután ma van olyan földrészlet a város határában, egy-egy hegyoldalban, amelyet még lóháton is nehéz megközelíteni, nemhogy gyalogosan vagy éppen kocsival. kérdés, hogy ezután visszatér-e a tulajdonos a felszólításra.

A helyzet pedig az, hogy ezek az utak nem születnek újjá, hiszen a tetemes költségeket senki sem vállalja. Ha a tulajdonosok visszatérnének e területekre, milyen segítséget kapnának a kertek újjávarázsolásához? Van-e elegendő kisgép és egyéb eszköz, amely olcsó áron — talán bérben — a használóhoz kerülhetne?

Ma még nincs, és kérdés, hogy lesz-e? Legutóbb tartottak ugyan a kereskedelmi szervek egy kertészeti kisgépbemutatót a városban, de ennél több nem történt.

A címbeli kérdés, úgy gondoljuk jogos. Eltűnnek-e a parlagföldek Esztergomban, ahol olyan szép hagyományai vannak a szőlőskerteknek, gyümölcsösöknek? Van-e elég erő és akarat hozzá, hogy a gondos munkával, s nem kevés pénzzel befejezett földrendezés ne maradjon pusztán papíron, hanem valósággá váljon?

Nóber Imre

Az Építőipari Szállítási Vállalat Lábatlani Kirendeltsége

gépkocsivezetőket vesz fel

„F" kategóriával rendelkezők előnyben.

Felveszünk továbbá

gépjárműszerelőket, éjjeliőrt

(Éjjeliőr nyugdíjas is lehet)

Jelentkezés a vállalat Lábatlani Kirendeltségén.